

Мина Блажић
Разред: 8/1
Основна школа: ОШ“Свети Сава“
Београд, Младеновац

Име наставника: Јелена
Кнежевић
Број телефона: 060 5141314
Е-
адреса:vobradovic85@gmail.com

Назив дела: Прва љубав
Име и презиме писца: Мирослав Антић
Наслов рада: Остани вечно дете

Збирка песама „Прва љубав“, српског песника Мирослава Антића, је збирка стихова о љубави, детињству, животу и вечности. Живот нам дочарава као странице књиге из којих учимо, радујемо се, тугујемо и стварамо моноштво успомена. Међутим, увек нас враћа на онај период живота у коме је било мање брига, у којем смо знали само за игру и срећу и у ком смо по први пут сазнали шта је то љубав. Враћа нас у детињство.

„Путева има триста да се иде из детињства, а само се ретки сете да вечно остану дете“

Кроз ове стихове он указује на значај тог чаробног доба и важност неговања детета у нама. Искра топлине при помену на детињство јасно се препознаје и код одраслих. То је време када се једнако мешају радозналост, љубав и учење, чистота и радост, али и несташлуци из школских клупа. Наравно, свако детињство је другачије, што зависи и од времена у ком одрастамо. Међутим, аутор ове збирке песама не само да је разумео нас и све то кроз шта ми пролазимо, већ је све време пролазио кроз то са нама, па нам се чини да је и сам остао „вечно дете“. Читајући ове песме сазнајемо да детињство расте заједно са нама, али да на крају ипак нестаје. Оно прераста у зрелост. Одростамо и полако постајемо окружени озбиљнијим стварима. Играчке, невиност, искрену радост и детињу срећу замењују обавезе. Зато у песми „Први танго“ назиремо и стрепњу од одрастања. Осим среће и узбуђења које тај први танго носи са собом, имамо и јако изражену тугу, јер се дечаци и девојчице опраштају са својим детињством. Међутим, песник јасно истиче да љубав није само привилегија одраслих. Њен наговештај се осети увек. Девојчице ће своје лутке заменити једним лутком, а дечаци кликере са два топла и насмејана женска ока. Песме о првој љубави су, заправо, и прави одговор на то како та љубав изгледа. Аутор наглашава да „само једна љубав у животу има привилегију да буде прва“ и она је посебна по много чему. Њу краси чистота, нежност и недокучивост. Она је нестрпљива, полетна и права. Она у нашиом срцима остаје заувек. Песник нам крај те љубави, ако тај крај уопште постоји, наговештава кроз стихове песме „Љубав“. Полако нестаће срећа и топлина коју смо делили међусобно у школским клупама, јер се пред нам отвара нови, озбиљнији пут.

Важно је оживљавати те тренутке, јер свако сећање на њих буди на трен нашу младост, оживљава успомене и буди најлепше осећаје.

Верујем да ће свако, читајући последње странице књиге, пожелети да остане вечно дете и да никад не одрасте. То је доба прве љубави, прве туге, несебичног давања и искрене и чисте радости, али што је најважније - време када никада нисмо сами. Зато, не журимо са одрастањем! Негујмо сећање на детињство како би искрена и чиста љубав трајала вечно, са нама, у нама и око нас.